

den, han forlanger. Han forlanger 400,000 Rb. paa § 25. Ja, dem kan man jo tage bort; jeg kan nok forstaa, at det er en Slags Lillid til Ministeren at give ham dem; men paa § 23 vil man ikke negte ham en eneste Skilling, men vil jo kun have, at Tøkten skal forandres. De Penge, han begjærer, vil man bevilge ham, men i Stedet for et Skib af een Bestaaffenhed, vil man have, at han skal bygge paa et Skib af en anden Bestaaffenhed. Er dette en politisk Stilling at indtage overfor Regjeringen? Forstaaer det høie Thing bedre dette tekniske Spørgsmaal, om man skal bygge paa et noget større eller et noget mindre Skib, end Marineministeren og hans Fagmænd forstaa det, og vil man vise sin Lillid eller Mis-tillid ved Afgjørelsen af tekniske Spørgsmaal af denne Bestaaffenhed? Hvorfor maa den høitærede Minister ikke bygge et Skib efter sit Onske, naar man dog vil give ham de samme Penge; og vil man ikke bevilge Mere, end der staar paa § 23, ja saa maa Skibet staa endnu længere under Bygning. Det kunde maasse være, at man her i de aarlige Bevillinger kunde finde en Ledetraad i vor politiske Udvillings Historie, saaledes at i det ene Aar var der bevilget Meget, fordi man da havde syntes godt om Regjeringen, medens der i det næste Aar ikke var bevilget saa Meget, som Regjeringen havde forlangt, fordi man da havde syntes mindre godt om den. Men à la bonheur, saa bevilge man, hvad man vil; men lader os ikke gribe ind i Spørgsmaalet om, hvorledes Skibet skal være, naar det ikke gjør nogen Forandring i Bevillingens Størrelse. Vil man altsaa ikke bevilge de 400,000 Rb., hvad jeg selvfølgelig meget vilde beklage, saa lader os i det Mindste beholde Tøkten usorandret, som den staar i § 22, og lad Marinen bygge Skibet, som den vil, da vi dog ikke ville forlange, at der skal fore-lige en Regning for os, som vi skulle approbere. Vi have slet ikke set Regninger i denne Session. Tidligere have vi forlangt at se Regninger, som vi saa have set paa med stor Interesse og naturligvis med stor Sagkundskab, men iaar have vi slet ikke set nogen Regning, saa at det dog er be-synderligt at ville tvinge Ministeren ind paa en anden Plan, end han synes om. Lad altsaa dog i det Mindste § 23 blive staaende med en Tøkt, som Ministeren kan være tjent med. Jeg negter ikke, at, hvis jeg var Marineminister, vilde jeg ikke finde mig tjent dermed; jeg vilde fordre, at, naar man vilde bevilge Bygningen af dette Skib, skulde man vise, at det var Alvor, at det skulde bygges, og at man saa tillige satte de 400,000 Rb. ind. Disse 400,000 Rb. kunne overmaade godt anvendes i det kommende Finantsaar, i det Skibet vel skal bygges paa Værftet, men det er dog sandsynligt, at der er en Del af Skibet, som ikke vil blive bygget paa Værftet, men andetsteds, saa at der vil være meget god Anvendelse for Pengene, og denne mindre Sum paa § 25 tjener

egentlig kun til at faae Jødderne indenfor Døren og være sikker paa at faae Skibet. Jeg vilde for mit Bedkommende stille de to Spørgsmaal sam-men. Naar den ærede Marineminister imidlertid ikke vil gjøre dette, skal jeg ikke holde derpaa; men jeg skulde dog i alt Fald henstille, om det ikke kunde blive ved den Tøkt, som staar i § 23.

Octavius Hansen: Den ærede Ordfører svarede ved Behandlingen af det forrige Uffnit det ærede Medlem for Histed Amts 2den Valg-kreds (Sagd), at han ganske vist ikke erkjendte, at det var berettiget at stemme mod en Bevilling, som man ansaa for at være nødvendig og for at være særdeles paatrængende for Fædrelandets Forsvar. Jeg tror nok, at han i sit første Foredrag ved forrige Uffnits Behandling udtalte sig noget anderledes; men i sit sidste Foredrag som han ganske vist overfor det ærede Medlem for Histed Amts 2den Valgkreds til at udtale sig, som jeg nu nævnte. Dette stemmer imidlertid atter ikke med den Motivering, som findes i den af ham skreene Betænkning om Pantserflibet. Han begynder nemlig med at sige, at „aldeles bortset fra Sagens Realitet vilde Mindretallet ikke se sig i Stand til under de nærværende politiske Forhold at yde den nuværende Regjering en saadan Bevilling“. Altsaa man skal kunne aldeles bortse fra Sagens Realitet; selv om det er nok saa givet, at den Bevilling, der her er Tale om — og jeg anser det for mit Bedkommende for givet — er paatrængende nødvendig for Fædrelandets Forsvar, skal man dog under de nuværende politiske Forhold stemme imod den for at tvinge en Regjering til at gaa af. Jeg kan ikke bringe den høitærede Ordførers Udtalelser ved forrige Uffnits Behandling i Overensstemmelse med, hvad der staar her, og naar den ærede Ordfører ligeledes i Aften har henvendt sig til denne Side af Salen og spurgt, hvorfor vi ikke vilde være med til at sjerne den Gindring, der er for at faae disse nye Bevillinger, saa svarede jeg for mit Bedkommende: fordi jeg ikke kan gaa ind paa aldeles at bortse fra Sagens Realitet, fordi jeg betragter det som en Pligt at stemme for, hvad jeg anser for rigtigt, og naar der som her foreligger et Spørgsmaal, der er af indgribende Betydning for Fædrelandets Forsvar, kan jeg ikke af politiske Hensyn stemme imod det. Den ærede Ordfører udtalte ifjor, da det samme Spørgsmaal forelaa, hvad han allerede er bleven mindet om i Aften, at det kun var en Udsættelse; vi kunde faae Pantserflibet i Tide, selv om vi udsatte Sagen et Aar. Nu er dette Aar gaaet, og nu siger den ærede Ordfører det Samme, og der er Rimelighed for, at han vil vedblive at sige det Samme Aar efter Aar, hvis han ikke kan faae de politiske Forhold indrettede, som han synes. Da jeg anser det foreliggende Spørgsmaal, om vor Marine skal blive forøget med et saa vigtigt